

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 848: Nhưng Vào Lúc Đó Thực Sự Đã Chứng Vô Sanh Pháp Nhẫn

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 072)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Nhưng vào lúc đó thực sự đã chứng Vô sanh pháp nhẫn, một pháp cũng chẳng sanh, mà được thọ ký, cho nên không có pháp vậy.】

Ở chỗ này cần phải nói sơ qua một chút, thế nào gọi là “Vô sanh pháp nhẫn”? Danh từ này tôi nghĩ mỗi vị đồng tu đều rất quen thuộc, thế nhưng ý nghĩa bên trong danh từ này là gì, e rằng rất ít người có thể giảng cho rõ ràng được. Bởi vì trong bài kệ hồi hướng của quý vị có câu: “Hoa khai kiến Phật ngộ vô sanh” (Hoa nở thấy Phật ngộ vô sanh), đó chính là Vô sanh pháp nhẫn, hoa nở thấy Phật ngộ vô sanh. Thế nào gọi là “vô sanh”? Trước tiên chúng ta hãy bắt đầu giảng từ chữ “pháp”. “Pháp” là tất cả muôn pháp, là tất cả các pháp thế gian và xuất thế gian, là mười pháp giới y chánh trang nghiêm mà trong Phật pháp thường nói; chữ “pháp” có ý nghĩa là như vậy. “Vô sanh” chính là mười pháp giới y chánh trang nghiêm không sanh không diệt. Đích xác là không có sanh diệt. Phật thấy được tất cả pháp không sanh không diệt, các vị đại Bồ tát cũng thấy được tất cả pháp quả thật không sanh không diệt. Chúng ta chưa thấy được, chúng ta nhìn thấy tất cả pháp rõ ràng là có sanh có diệt: động vật thì có sanh, lão, bệnh, tử; thực vật thì có sanh, trụ, dị, diệt; khoáng vật, tinh cầu thì có thành, trụ, hoại, không. Đây đều là tướng sanh diệt, làm sao lại có thể là không sanh không diệt? Phật Bồ tát nói với chúng ta rằng, không sanh không diệt là thật, là chân tướng. Tướng sanh diệt mà quý vị nhìn thấy đó là giả tướng, quý vị nhìn sai rồi, quý vị nhìn lầm rồi, tất cả pháp đích xác là không sanh không diệt.

Việc này không dễ hiểu, chúng ta chỉ đành dùng ví dụ để nói. Thí dụ như chúng ta xem phim, nhìn trên màn bạc, hình ảnh đó có sanh có diệt. Quý vị nhìn hình ảnh trên màn bạc điện ảnh đó, chẳng phải là có sanh có diệt hay sao? Nhưng nếu quý vị vào trong phòng máy chiếu phim mà xem cuộn phim nhựa (cuộn phim gốc), thì không sanh không diệt, cuộn phim không hề có sanh diệt.

Quý vị hãy suy ngẫm ý vị của điều này xem! Cái tướng mà Phật nhìn thấy là tướng gì? Là tướng tương tục (nối tiếp nhau) của nghiệp nhân quả báo trong một sát-na có chín trăm lần sanh diệt. Cái chúng ta nhìn thấy là tướng tương tục, còn người ta nhìn thấy là chân tướng; người ta là nhìn từ cuộn phim gốc, còn chúng ta là nhìn hình ảnh trên màn ảnh. Hình ảnh trên màn ảnh kia là giả, cuộn phim gốc mới là chân thật. Nếu quý vị đã khẳng định được sự việc này rồi, thì tất cả pháp quả thật là không sanh không diệt. “Nhẫn” chính là ý nghĩa thừa nhận, đồng ý, ấn khả. Tôi đồng ý với cách nói của Phật, khẳng định cách nói của Phật là không sai. Cho rằng tất cả pháp có sanh diệt là kiến giải sai lầm, cho rằng tất cả pháp không sanh không diệt là kiến giải chính xác, đây chính là ý nghĩa của “Vô sanh pháp nhẫn”. Phải đến Bát Địa Bồ tát mới thấy được tướng vi tế của A-lại-da, tức là tướng sát-na sanh diệt, Bát Địa Bồ tát đã nhìn thấy rồi. Cho nên Bát Địa Bồ tát khẳng định, thừa nhận những lời Phật giảng là không sai: Chính tôi đã đích thân thấy được tất cả pháp không sanh không diệt, không hề có sanh diệt. Chúng ta hiện nay xem sanh tử là chuyện lớn, ghê gớm lắm! Hoàn toàn không có chuyện này, làm gì có sanh tử? Là do chính quý vị nhìn lầm, do chính quý vị đang khởi vọng tưởng, đó mới là sự thật. Ngài ấy đã thấy được rồi, nên Phật mới thọ ký cho Ngài. Nhìn từ sự thật này, thì đó chính là không có pháp (vô hữu pháp), lấy đâu ra pháp? Không có! Cảnh giới tướng giảng trong kinh Lăng Nghiêm, trong kinh giảng rằng: “Đương xứ xuất sanh, tùy xứ diệt tận” (Sanh ra ngay nơi đó, diệt tận cũng ngay nơi đó). Câu này giảng cũng rất hay, “đương xứ” nghĩa là đồng thời, sanh và diệt là đồng thời, sanh và diệt không phải khác thời điểm, mà là đồng thời. Quý vị thử nghĩ xem tốc độ đó nhanh đến mức nào. Nếu chúng ta dùng cách tính bằng cái búng tay, một giây đồng hồ có hai lần ‘mười vạn tám ngàn’ (108.000), tổng cộng là hai mươi một vạn sáu ngàn (216.000). Nghĩa là thời gian của một lần sanh diệt chỉ bằng một phần hai trăm mười sáu ngàn của một giây (1/216.000 giây). Nhanh đến mức một phần hai trăm mười sáu ngàn của một giây, vậy thì sanh diệt chẳng phải là đồng thời rồi sao? Cho nên nó không phải là khác thời điểm. Đây là lời dạy trong kinh Lăng Nghiêm. Nói thật ra, Phật nói lời này, đại khái là đối với những người thô tâm đại ý như chúng ta mà thôi, chứ đó vẫn chưa phải là nói lời chân thật nhất, chỉ là tương đối gần sát thôi, e rằng sự thật còn phải nhân lên gấp mấy lần so với con số này. Vì thế sanh và diệt là đồng thời; đã là đồng thời, thì sanh diệt cũng chẳng thể nói được nữa. Đây chính là ý nghĩa của chữ “phi hữu pháp” (không có pháp).